

TIJD VOOR EEN NIEUW

Interessante 'Last Minute' aanbiedingen wekten de interesse van Marion Haarsma voor het eiland Penang, gelegen voor de kust van Maleisië. Nadat zij gehoord had, dat je daar ook kunt duiken was een reisgezel snel gevonden. Daarna hebben ze gauw geboekt.

Tekst en foto's Marion Haarsma

An het begin van onze reis werden we meteen geconfronteerd met een vertraging van vijf uur. Ik werd keurig thuis gebeld door D-reizen, maar de eerste vakantie-dag was al naar de knoppen, want toen we na een vlucht van veertien uur eindelijk op onze bestemming aankwamen, was het al donker geworden. Zo konden we niets zien van het eiland Penang. Van onze tiendaagse reis, bleven er op deze manier nog zeven over, de rest zit je in het vliegtuig. Op de terugreis kwamen we 's morgens om 01.00 uur aan en dat gold als de

tiende reisdag. Het is maar dat je het weet!

Grandloos

Maar laten we niet op de zaken vooruit lopen. Het hotel was prachtig, het lag aan de zee, het uitzicht van de kamer op de achttiende etage was grandioos. Alleen zag de zee er net zo uit als onze Noordzee; zanderig, dat was toch wel een minpuntje! Ik had al vanuit Holland begrepen dat als je in Penang wilt duiken, je eerst naar een ander eiland moet gaan (met een snelle ferry). Met onze slaappgewoonte volledig in de

war door de 'jetlag' zaten we de volgende ochtend om acht uur in Georgetown op het ferry-kantoor. De eerste ferry was al vertrokken (naar het eiland Lankawi). Wel konden we die dag een duiktrip boeken naar het eiland Pulau Pajar voor f 210,— inclusief twee duiken. Als echte Hollanders vonden we dat te duur en besloten we om voor de volgende dag een tweedaagse trip te boeken voor f 315,— inclusief vier duiken en een overnachting op Lankawi. Dus waren we de volgende dag weer heel vroeg bij de haven. Omdat ze ons gewaarschuwd hadden

AVONTUUR

voor de arco en het toch twee uur varen is, hadden we speciaal warme kleren meegenomen. Je kunt alleen maar in zo'n vliegtuigstoel zitten en film kijken, dus je koelt enorm af. Eenmaal aangekomen op het door piraten beroemd geworden eiland Lankawi, keken we teleurgesteld naar het water; weer zandrig!

Goed voorbereid

We werden opgehaald door mensen van de duikschool en je raadt het al: weer op een snelle boot ingescheept. We gingen drie kwartier terug

varen! Gelukkig was deze boot helemaal op duikers ingesteld. Ik zag overal flessen, duikpakken, stabjacks en automaten. Deze duikschool was helemaal op de onvoorbereide duiker ingesteld en de huur van extra spullen was bij de prijs inbegrepen. Ik ben echter een zeer goed voorbereide duiker en ik had al twee dagen lopen slepen met alle duik- en camera'spullen. De grote tas loopt wel op wielijes, maar in die hitte werd het toch zwaar! Eindelijk kwamen we aan op het tropische eiland Pulau Pajar. Het was niet groot en het was helemaal begroeid met ondoor-

dringbare jungle. Er was geen hotel, geen restaurant. Toen pas begreep ik al waarom er al het gedoe was met het heen en weer varen met die boten; er was verder niets! De camera lag al klaar, in de klamotten geschoten en het water: ingesprongen! Jammer, ondanks dat het water er helder uitzag, was het nog steeds troebel en met 'troebel' bedoel ik twee à drie meter zicht. Ik was enorm teleurgesteld, zeker na alle verhalen dat het de vorige week nog heel helder was geweest. De duikleider bleef op een diepte tussen de twaalf en vijftien meter cruisen.

Aanemoonvisjes

Nadat we wat ondieper kwamen, ging er een wereld voor me open: hier was het wel helder (vijf à acht meter zicht) en vissen?! Veel vis en allemaal soorten die ik niet kende; ik ging meteen op vlindervissen- en keizersvissenjacht, deze soorten en kleurvariatieën kende ik alleen uit de boeken.

Graaien

Aan het eind van de duik werden we opgepikt door een andere duikboot en op de jetty afgezet. De korte instructie was dat we wat eten en drinken konden gaan halen op het strand. Maar ik miste mijn handdoek, droge spullen, zonnebril en nog veel erger: een nieuw rolletje voor de camera. Na veel aandringen bij de duikleider werd ik weer met een klein bootje naar onze grote boot gebracht en kon ik daar als een dakloze mijn spulletjes bijeen graaien. Nou, in deze hitte had je nauwelijks een handdoek nodig, maar een camera met film erin was toch wel fijn om deze 'eenmalige; trip (want dat wist ik toen al) vast te leggen. Toen ik naar het strand liep over een lange pier zag ik tot mijn stomme verbazing kleine haaitjes heen en weer zwemmen in het ondiepe en heldere water. Wat bleek nou, alle overblijfselen van de lunchpakketten werden aan de haaien gevoerd en de meeste kwamen het 'uit de hand' eten in kniediep water. Ik heb meteen boze plannen gesmeed voor de volgende dag.

Keizersvissenjacht

Ik zou zorgen dat ik met camera klaar stond om deze kleine haaitjes, (maar dat ziet toch niemand op de foto) te fotograferen. 's Middags hebben we weer een duik gemaakt, je kent het al, onder de acht meter troebel en daarboven redelijk helder. De duikleiders zwemmen gewoon hun parcours, zonder op het zicht te letten, zij weten de weg toch wel. Kortom, deze manier van doen is volkomen ongeschikt voor een serieuze onderwaterfotograaf. Maar ik was nog niet voorbereid op de ellende die mij nog te wachten stond! 's Avonds gingen we een Internet cafe zoeken op Lankawi en uit eten. En ik droomde al van babyhaaitjes in de zoeker van mijn camera...

Versterker

Zeer vroeg werden wij gewekt door 'Allah uit een versterker', mijn vriendin Barbara rolde bijna uit haar bed van schrik en weer waren wij vroeg wakker! We hadden ruimschoots de tijd om een ochtendwandeling te maken met de camera's en een 'slapend' strand te fotograferen. Op naar de boot en klaar voor onder water. Er was mij zacht koraal beloofd, zo mooi... Nou, ik verbeugde me al! Helaas was de wind gaan draaien en was het zicht zo mogelijk nog minder dan de vorige dag. Wel was er zacht koraal, maar ik zag het pas toen ik er met mijn neus in zat! Barbara wilde graag op de foto, maar dat viel niet mee. De

meeste tijd was ik haar kwijt tijdens de duik, zo nu en dan zag ik een roze vinnetje (huurvin) weg zwemmen, maar de duikleider zag kans om ons redelijk bij elkaar te houden. De foto's zijn ook 'redelijk' gelukt, wel met veel zweefvuil. Maar ook dit avontuur hebben we overleefd en nu wilde ik HAAIEN. Ik mocht mijn fles houden, er zat nog genoeg lucht in voor een ondiepe duik en ik ging weer het water in, nu op weg naar het strand. Helaas, ik zei het al, de wind was gedraaid en ik kon niets zien, zo troebel was het. Op een gegeven moment lag ik half op het strand als een 'gestrande walvis'. Ik geloof dat Barbara daar 'midden in mijn ellende' zelfs een foto van heeft gemaakt. Toen ben ik maar gaan lunchen en heb ik de camera klaar gemaakt voor de vierde en tevens laatste duik.

Honger

Die was gewoon op het huisrif, het leek helder, maar op acht meter was het weer soep. Nu was ik echt iedereen kwijt en onze duikleider heb ik helemaal niet meer terug gezien. Ik kwam vanzelf in het ondiepe Barbara weer tegen en vijf grote baarzen. Echt flinkerds waren het en ze waren helemaal niet bang, ze leken op een soort 'merou' zoals je die in Estaruit aan de Costa Brava ziet. Nadat ik mijn rolletje volgeschoten had, gingen wij terug en de baarzen volgden ons als hondjes! Eerst

Blauwe zakpijpen (*Clavelina sp.*) op een tweekleppige (*Hyofissa Hyotis*)

Eindelijk een haai

De baars had grote belangstelling voor blote benen

licht ik dat het toeval was, maar de vijf grote baarzen bleven zo naar de blote benen van Barbara kijken, dat ik me zorgen ging maken. Hoeveel langer hadden ze en hoeveel actie gingen ze daarvoor ondernemen? Ik ben toen voor de zekerheid tussen Barbara en de baarzen gaan zwemmen. Uiteindelijk zat ik helemaal in het pak en ben ik groter, ja toch? En ik kan een enorme kleun uitleiden met mijn vinnen en desnoods met mijn camera. Al deze zorgen waren voor niets, we kwamen veilig bij de boot.

Toeristen

Opgelucht, dat we al deze avonturen hadden overleefd, hebben we ons de rest van de vakantie als gewone toeristen gedragen. We hebben het hele eiland Penang rondgetoerd met bussen, taxi's en kabelbanen. We hebben tempels, pagode's en Buddha's gezien. Zelfs de botanische tuin hebben we bezocht. We hebben apes gevoerd, net als iedere andere toerist.

We hebben vreselijk veel rommel gekocht op de avondmarkt, bijna te veel om mee te slepen. Kortom, het is een ideaal vakantie-eiland: er is geen diefstal, weinig alcohol, veel te doen en te koop. Ook als vrouw alleen kun je veilig overal naar toe, zowel overdag als 's avonds. Het klimaat is heerlijk: de temperatuur varieert zo rond de dertig graden Celsius (wij waren er in december). Wel was er iedere middag een buitje, dat weinig verkoeling brengt maar alles weer lekker schoon maakt. De rest van de week vloog om, Penang is een aanrader, maar niet om te duiken! ■

We hebben tempels, pagode's en Buddha's gezien

VAN TOP TOT TEEN CRESSI-SUB

XS-Plus

Lontra

Big Eyes

WWW.CRESSI-SUB.NL

Kombi console

Space Frog

Safety 108

Info?
Diveequipment Benelux
telefoon +31(0)79 - 3615226
e-mail cressi@diveequipment.nl
www.cressi-sub.nl

CRESSI - SUB